

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

Prooemivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

ARS SEMPER GAVDENDI

Quâ vera quies animi comparanda, ex solâ consideratione Providentiæ diuinæ. Et quomodo hâc utendum, ad conformandam suam voluntatem cum diuinâ.

TRACTATUS I.

PROOEMIALIS.

Gaudete in Domino semper; iterum dico gaudete ... & pax Dei quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, & intelligentias vestras in Christo Iesu Domino nostro. *ad Philip. 4.*

Ostenditur gaudium perpetuum, seu quietem animi, etiam in hoc mundo comparari posse. Artis huius summa est, non res sibi; sed se rebus, prout eueniunt, accommodare: Et ut hoc possis, maximam de Deo habere opinionem, cuius nutu omnia gubernantur.

PROOEMIUM.

Agnus Euangelij, hoc est boni nuncij præco & Apostolus Paulus, gaudere nos vult Auditores. Frustra ergo dubitem ego, an è re vestrà sit de gaudio sermones instituere, quod septem dum profert verba, bis suis hoc est nobis, inculcat ipse Apostolus. Neque iam ampliùs dubito, an in hoc miseriarum loco gaudium, & quidem perpetuum sit possibile, cum illud mihi per Apostolum imperet Deus, saltem commendet.

A

mendet.

mendet. An verò imperabit is, aut etiam commendabit id quod obtineri minimè possit? haud equidem reor. Si verò fieri potest *semper* vt *gaudeamus*, illudque sibi gratum esse suâ commendatione ostendat Deus, cur me tristi mœrore demens inuoluo? cur melancolicis inhæreo phantasmatis cogitabundus & trepidus, si læto & alacri, bonæque spei pleno cælum datur conscendere? Ita egomet mecum. Idcirco statui gaudere prorsus, & quidem *semper*. Idem vos mecum Auditores statuite, & conuenimus ambo.

At verò cum Senecâ, gaudium dices esse factitium, & licet domi nascatur, non nasci tamen suâ sponte. Ita planè est. Verùm nisi me gaudium ipsum fallat quo penè exilio, artem gaudendi mihi consecutus videor. Hanc vobiscum toto hoc Aduentus, id est lætitiæ tempore communicare est animus. Et vt viam reliquo Aduentus decursui aperiam, illud agam modò.

Primò quidem ostendam gaudium perpetuum in hâc mortali vitâ comparari posse; & quod id demum sit gaudium. Secundo vnicam tantùm peruersam opinionem quæ in nobis ipsis, & non in rebus est, mutandam esse, vt mutari non possimus ipsi posthac, sed quiete seu gaudio fruamur stabili & perpetuò. Tertio tandem, vt hoc consequamur, magnam in animo nostro, de Dei prouidentia in omnibus sanctâ, in omnibus iustâ efformandam esse opinionem.

Erit igitur hic Tractatus omnium porrò deinceps dicendorum rudis quædam adumbratio. Quod si non tam clarè rem omnem exposuero vt distinctè ab ipso præsertim initio percipiar, date veniam imbecillitati meæ diuina & arcana tractanti. Fortassis etiam ea quæ deinceps expositurus sum, fauente Numine, aliquam quæ gaudio quod persequimur inducendo sufficiat, lucem afferent.

§. I.

Optatur omnibus verum gaudium: optimum sanè votum quod in hoc mundo possumus apprecari.

*Salutatur
Auditores
Græco illo
et antiquo
ἀγγέλιον.*

AB ipso statim felicis huius Aduentus initio, primoque in congressu quo mihi vos datur intueri, inuisitatâ & ab ipsâ iam

I.